

«Προσβολή για την πανεπιστημιακή κοινότητα»

Συνέντευξη στην Ντόνια Κανιτσάκη –Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ στις 12 Αυγούστου 2007

Κύριε Τσιάκαλε, είστε υπέρ της πρότασης για σύσταση Πανεπιστημιακής Αστυνομίας;
Όχι βέβαια, καθώς αφορά, ουσιαστικά, την κατάργηση του ασύλου. Με την πρόταση του κοσμήτορα της πολυτεχνικής Σχολής του ΑΠΘ αποκλείεται από τη διαχείριση του πανεπιστημιακού ασύλου ολόκληρη η ακαδημαϊκή κοινότητα. Γι αυτό λέω ότι πρόκειται για κατάργηση του ασύλου και με την έννοια αυτή η πρόταση, ανεξάρτητα από τις προθέσεις του προτείνοντος, αποτελεί προσβολή για την πανεπιστημιακή κοινότητα. Πρόκειται για μια εμπρηστική πρόταση, γιατί δημιουργεί ένα ζήτημα προς συζήτηση που είναι φυσικό ότι θα προκαλέσει τις έντονες αντιδράσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας με την έναρξη του νέου ακαδημαϊκού έτους.

Πώς μπορεί να λυθεί το πρόβλημα με όσους εκμεταλλεύονται το άσυλο για να δρουν παράνομα;

Το ΑΠΘ έχει εμπειρία στη διαχείριση τέτοιων καταστάσεων. Μέχρι πριν περίπου 8 χρόνια, το κύριο πρόβλημα εντοπιζόταν στο πλήθος μικροεμπόρων στους χώρους του που προκαλούσαν δικαίως την κοινή γνώμη. Κάποιοι, τότε, ζητούσαν την επέμβαση του εισαγγελέα και της Αστυνομίας. Οι πανεπιστημιακές αρχές διαχειρίστηκαν το θέμα με τέτοιον τρόπο, ώστε σήμερα η κατάσταση αυτή να αποτελεί απλώς ανάμνηση. Πανεπιστημιακό άσυλο σημαίνει ότι οι αρχές του πανεπιστημίου έχουν την εισαγγελική δικαιοδοσία σε ό,τι συμβαίνει στον χώρο τους, με μοναδική εξαίρεση τα εγκλήματα κατά της ζωής. Εισαγγελική δικαιοδοσία σημαίνει ότι οι πανεπιστημιακές αρχές θα πρέπει να έχουν και την ευθυκρισία όπου χρειάζεται για να αντιμετωπίζουν οποιεσδήποτε κακοποιές πράξεις. Για να το κάνουν αυτό δεν χρειαζόμαστε αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου, χρειαζόμαστε ανθρώπους με κρίση και αποφασιστικότητα. Όποιος δεν έχει αυτές τις ιδιότητες, καλό θα ήταν να μην ασχολείται με τη διοίκηση του πανεπιστημίου.

Πρακτικά, πώς θα κατασκευαστεί το μετρό;

Κανείς δεν συμφωνεί με πράξεις που ενέχουν βία και καταστροφή. Όμως η περίπτωση του μετρό είναι χαρακτηριστική για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται η πανεπιστημιακή κοινότητα, η οποία εξέφρασε σοβαρές αντιρρήσεις για την πορεία του έργου στο συγκεκριμένο χώρο και έδειξε εναλλακτικές λύσεις. Δεν ελήφθησαν υπόψη. Η προσβλητική συμπεριφορά απέναντι στην πανεπιστημιακή κοινότητα από έναν οργανισμό που έχει σχεδόν αποικιακού χαρακτήρα δικαιοδοσίες μέσα στην πόλη ήταν σχεδόν βέβαιο ότι θα προκαλούσε ισχυρές αντιδράσεις. Δε φταίει το πανεπιστημιακό άσυλο, αλλά το ότι δεν λαμβάνεται υπόψη η ιδιαίτερη αυτονομία την οποία απολαμβάνει το πανεπιστήμιο με βάση την πανεπιστημιακή παράδοση και το Σύνταγμα. Όσοι επέλεξαν αυτήν την πολιτική, στην περίπτωση του μετρό, γίνονται τώρα μάρτυρες των συνεπειών αυτής της συμπεριφοράς τους. Δυσάρεστων συνεπειών για όλους μας.